

talelser om denne Sag, som jo allerede er drøftet i Forbindelse med Finanslovforlaget. Maa jeg i Parentes bemærke, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) ikke citerede mine Udtalelser ganske rigtigt, naar han sagde, at jeg ved Forelæggelsen her havde sagt, at det kun var mod den formelle Side, der var rejst Indvendinger her i Salen, medens jeg i øvrigt havde Grund til at tro, at man vilde kunne slutte sig til Forslaget. Dette har jeg ikke sagt. Landstingstidende Sp. 1289 viser, at jeg har sagt følgende: „Jeg har forstaaet det høje Tings Stilling til Forslaget saaledes, at det mere var den Form, hvorunder det var fremsat — som Anmærkning paa Finansloven —, end dets reelle Indhold, der her vakte Modstand.“ Ja, mere Formen end Indholdet, men jeg har intet sagt om, at ikke Indholdet skulde have vakt Modstand, thi jeg erindrer meget vel Udtalelserne saavel af det ærede Medlem (Bramsen) som af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) om denne Sag, hvilke ærede Medlemmer jo anførte reelle Indvendinger. Men jeg har Ret i, hvad jeg har sagt, at det under Finanslovens Behandling her dog mere var Formen end Indholdet, som Modstanden gjaldt, og at jeg navnlig efter de Udtalelser, der faldt — og jeg tør vel sige: ogsaa efter de Udtalelser, der ere faldne i Dag — har forstaaet det saaledes, at medens det ærede Landstingsflertals Modstand mod Formen var absolut, saa var dets Modstand mod Indholdet ingenlunde af samme Styrke. Jeg forstaaer Sagen saaledes, at dette er noget, man ikke ønsker, men dog er en Ting, man kan forhandle om.

Det samme ærede Medlem (Bramsen) sagde, at det var ganske ejendommeligt, at det netop var paa denne Position, jeg vilde ændre Toldloven, og spurgte, om jeg ikke passende kunde have fundet andre Positioner. Jo, det kunde jeg naturligvis meget godt, men det ærede Medlem maa jo være klar over, at denne Position staar ganske anderledes end andre Positioner paa Toldloven. Hvis vi skulde ændre Toldloven paa andre Punkter, saa skulde vi enten genindføre eller nyindføre en Toldafgift, som ikke eksisterer, altsaa indføre en ny Tilstand i Forhold til den bestaaende. Ved at udsætte Ophævelsen af den sidste Trediedel af Kultolden til Udgangen af 1917 bibeholde vi en bestaaende Tilstand nogle Aar endnu. Det er dog praktisk set saa væsentlig en Forskel, at man ikke vel kan

overse den. Dermed er ogsaa ganske naturlig motiveret, hvorfor jeg, medens jeg i øvrigt ikke ønsker at røre ved Toldloven udover, hvad de foreslaaede Ændringer i indenlandske Afgifter nødvendiggøre, dog har ment at kunne gøre det undtagelsesvis paa dette Punkt.

Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) kom tilbage til en Udtalelse, om hvilken han og jeg vekslede nogle Ord ved Finanslovbehandlingen, og vilde fastholde, at der ikke var nogen Forbindelse mellem Kultolden og Forskæringsafgiften. Ja, det ærede Medlem maa tilgive mig, men han kan granske saa meget, han vil, i de Forhandlinger, der fandt Sted i 1908, uden at han kan finde noget, der modbeviser min Opfattelse, hvorimod et bestemt Faktum beviser den, dette nemlig, at Forudsætningen, som alt jo tyder paa, og som de daværende finansielle Beregninger navnlig afgørende tyde paa, var den, at efter de 4 Aars Forløbskulde man lægge noget mere paa Forskæringsafgiften og tage den sidste Rest af Kultolden bort, og det skulde finansielt omtrent dække hinanden. Det var Forudsætningen den Gang, og det er den Forudsætning, som er slaaet Klik, fordi Forskæringsafgiften, som bekendt, har indbragt saa meget mindre end beregnet. Deri ligger den uløselige finansielle Forbindelse mellem de to Afgifter.

Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) citerede en Udtalelse af mig om, at Kultolden var en Plet paa vor Toldlov. Ja, saa længe jeg har deltaget i Forhandlinger om Toldspørgsmaal, har jeg altid ment, at Kultolden var irrational, og at den af mange Grunde burde bortfalde, navnlig fordi et af de Hovedsynspunkter, jeg altid er gaaet ud fra under Toldforhandlingerne, er det, at vi skulde søge at lette de indenlandske Virksomheder saa meget som muligt gennem Fjernelse, hvis det var muligt, eller i alt Fald Formindskelse af de Afgifter, som hvilede paa Raa- og Hjælpstoffer. Vi kom ogsaa et meget langt Stykke frem i denne Retning i 1908, og jeg kan ikke nægte mig atter, som jeg forøvrigt gjorde ved første Behandling af Finansloven, at erindre om, at det er mig en Glæde, at den Erkendelse er kommen nu omend saa sent, hvilken overordentlig Betydning de Lettelser, vi indførte ved Toldloven af 1908, have. Disse Bemærkninger ere ikke saa meget henvendte til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds, for han har altid tillagt det Betydning, men der var adskillige Medlemmer her i denne Sal, som den Gang bekæm-